

som enhver anden Vare paa Levering, og har man gjort det, er man jo ikke forpligtet til at tage Varerne paa en Gang. Jeg mener ikke, at der kan være noget som helst lovstridigt i at gøre en Bestilling i Tide og aftage Varerne successivt, som man har Brug for dem.

C. C. Andersen: Den højtærede Minister tvivlede om, hvorvidt jeg havde Ret, naar jeg før udtalte, at Initiativet til denne Lov var taget af de næringsdrivende, og at Formaålet for de næringsdrivende væsentlig har været gennem denne Lov at skaffe sig større Frihed, end de hidtil have haft. Jeg tror imidlertid, at jeg tør hævde denne Paastands Rigtighed, thi for det arbejdende Personales Vedkommende betyder Lukkeloven ikke i alle Tilfælde, at de faa mindre Arbejdstid, idet deres Herskaber kunne benytte dem ogsaa efter Lukketid, og de benytte dem ogsaa efter Lukketid. Hvis man vil ordne det tjenende Personales Arbejdstid, maa man sikkert gaa til en særlig Lov, gældende for dette Omraade, en Lov f. Eks. med lignende Bestemmelser som dem, vi have i Bageriloven om unge Menneskers Arbejdstid og for øvrigt ogsaa for voksne Menneskers Arbejdstid i Henseende til Søndagsfrihed.

Den ærede Minister var noget i Tvivl om, hvorvidt denne Lov havde vakt Tilfredshed hos de næringsdrivende. Jeg er ikke i Stand til at udtale mig om, hvorledes Flertallet af Landets næringsdrivende se paa denne Lov i Øjeblikket. Vi maa jo ogsaa erindre, at denne Lov ikke har virket mere end et halvt Aarstid, og at alle de Vanskeligheder, som en Overgangsform altid medfører, naturligvis ere komne temmelig skarpt frem her i denne korte Tid, men disse Vanskeligheder, mener jeg, ville forsvinde, efterhaanden som Tiden gaar. Men jeg kan oplyse den højtærede Minister om, at de Henvendelser, der ere skete til mig fra de næringsdrivendes Organisationer, ere gaaede ud paa, at de ønske at bevare dette Forhold, som er etableret ved Lukkeloven. Men hvis der skulde ske Forandring i dette Forhold, ville de meget bede om, at Forandringen bliver saaledes, at det bliver ens for alle, og den Egenskab har det Forslag, som er fremkommet fra Mindretallet, ikke. Det Forslag giver uensartede Regler for næringsdrivende, som have samme Interesser og drive samme Forretning.

Den højtærede Minister spurgte mig, om jeg vilde støtte et Forslag, som var i

Overensstemmelse med den Bestemmelse, som stod i Regeringsforslaget, der blev forelagt i Fjor. Dertil vil jeg sige, at jeg har mine Betæneligheder ved at støtte et saadant Forslag. Hvis man kunde tænke sig, at dette Forslag kunde begrænses til Brødhandel alene, saa vilde jeg ikke have Betæneligheder, fordi jeg ved, at der ude omkring i Befolkningen er en vis Uvillie mod, at man har begrænset Tiden for Handel med Brød, som sket er ved Lukkeloven, men vi staa her overfor de samme Forhold med Hensyn til Brødudsalg og Mejeriudsalg, som vi staa overfor med Hensyn til det, som Mindretallets Forslag indeholder for Bagerens Vedkommende. Mindretallets Forslag siger, at Bagerne nok maa holde aabent til Kl. 9, men de maa ikke sælge andet end Kager, de maa ikke sælge Brød. Nu tror jeg, at det er en ret vanskelig Stilling, Lovgivningsmagten giver Bagerne ved, at den giver dem Lov til at holde aabent til Salg ud af Huset, men den forbyder dem at sælge visse Varer, som de ellers drive Handel med, i deres Butik. Jeg tror, at den Vanskelighed, hvori vi derved bringe Bageren, bliver for stor, og han vil i mange Tilfælde komme til at bryde Loven for at kunne imødekomme sine Kunder. Der ligger ogsaa nogen Urimelighed i, at Folk kunne købe Kager til Kl. 9, men hvis en Kunde kommer ind og mangler Brød, maa Bageren ikke sælge det. Derfor tror jeg ikke, at Bestemmelsen er heldig. Det samme Forhold har man med Hensyn til Mejeriudsalg og Brødudsalg. Foruden at Mejeriudsalgene drive Handel med Brød, drive de Handel med Smør og Æg, og jeg antager, at et Mejeriudsalg vil have samme Vanskelighed ved at nægte deres Kunder et Pund Smør, naar de komme ned for at købe Brød, som en Bager vil have ved at nægte at sælge Brød, naar Kunden kommer for at købe Kager. Derfor mener jeg, at det har sine Vanskeligheder at støtte denne Bestemmelser Indførelse i Loven, fordi dens Indførelse vil have til Følge, at Høkerne, som ogsaa sælge Smør, ville forlange at komme ind under den samme Undtagelsesbestemmelse, og Urtekræmmerne, som sælge Sukkervarer i Lighed med Brødudsalgene, ville ligeledes forlange at komme ind under Undtagelsesbestemmelsen, og saa ville ærede Medlemmer erkende, at vi ere inde paa en Vej, som fører til Ophævelse af Lukkeloven. Derfor har jeg mine Betæneligheder, og derfor vil jeg ikke, saa vidt jeg kan overse Sagen i Øjeblikket, kunne være med til at